

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

XXI. (XXXVII.) ÉVFOLYAM, 18. SZÁM 2026. MÁJUS 2.

400 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

MUNKÁSPÁRT

Kongresszus
2026

32. NÉP NEMZET FÜGGETLENSÉG

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

A vakságnak ára van

2009 táján jártam Pápán és a helyi vezetők büszkélkedtek azzal, hogy most itt van a NATO stratégiai légiszállító képességéhez tartozó légibázis, ilyen bazi nagy C-10-es óriási szállítógépekkel. Pápa valamikor magyar katonai repülőtér volt. De most már más az élet. Dől a pénz, az ingatlanpiacon megnöttek az árak, mivel a katonacsaládok lakásokat keresnek. A vendéglők soha nem látott virágzásnak indultak. Az amcsiknak van pénzük. Dözs!

Nem gondolják, hogy háború esetén Pápa, ez a kedves kis város, ahol Petőfi iskolába járt, az ellenfél számára célpont lesz? – kérdeztem. Miféle háború? – mondták felelős személyiségek.

2019-ben a kormány engedélyezte a NATO Közép-európai Többnemzeti Hadosztály-parancsnokság felállítását Székesfehérváron. Kérdeztem több fehérvári illetékest: nem elég nektek az, hogy a magyar hadsereg több parancsnoki intézménye települt ide? Az oroszok, már amennyiben ők az ellenség, pontosan tudnak mindent, hiszen évtizedeken át állomásoztak itt szovjet erők. Mi lesz Székesfehérvárból háború esetén? Nem lesz háború, hiszen éppen ezért van itt a NATO – mondták.

Aztán egymás után jöttek a hírek, hogy a NATO és az USA 2017 óta csapatokat és fegyverzeteket telepít lengyel, román és baltikumi területekre. Nem feltűnő hadosztályokat, csak kisebb egységeket, szinte feltűnés nélkül. Senkit sem érdekelt kis hazánkban.

Aztán 2022-ben már jött a NATO Előretolt Szárazföldi Többnemzeti Harccsoportja, úgymond a szövetség keleti szárnyának megerősítése érdekében. Senki nem olvassa a híreket? Mit nem lehet ezen érteni?

2022 óta folyamatosan hívtuk fel a figyelmet arra, hogy az amerikai és a német hadsereg, a NATO hadtáp- és egészségügyi szolgálatainak parancsnokai egymásnak adják a kilincset Magyarországon. Miért? Csak nem a magyar egészségügyi kapacitás háborús felhasználása érdekli őket? Megjegyzem: az ukrainai háború óta tudjuk, hogy ezrével halnak meg katonák, mert nem jutnak időben megfelelő ellátáshoz. Magyarország pedig közel van.

Feltettük a kérdést, hogy vajon Ruszin-Szendi Romulusz, a magyar vezérkar főnöke miről tárgyal az amerikai katonai vezetéssel. Nem kaptunk rá választ.

A Munkáspárt évek óta igyekszik megértetni a közvéleménnyel, hogy háború fenyeget bennünket. Az ukrainai események kapcsán eleinte odafigyeltek, aztán a gyűléseink érdektelenségbe fordultak.

A Fidesz szinte az egész kampányát a háborús fenyegetés felidézésére építette, de a közvélemény nem vette az adást.

Jobb, ha tőlünk tudják: akárhogyan is tetszetek szavazni április 12-én, a háború veszélye ma is itt van.

Kedves magyar honfitársaim! Miért vagyunk vakok? Nem tűnt fel 1938 márciusában, hogy a hegyeshalmi határátkelő másik oldalán már nem az van kiírva, hogy Ausztria, hanem Német Birodalom? Nem tűnt fel senkinek, hogy a német csapatok lerohanják a lengyeleket, aztán egész Nyugat-Európát?

Miért gondoljuk, hogy Oroszország Európa leigázására törekszik? 1945 májusában hárommillió szovjet katona volt Németországban. Sztálin kiadhatta volna a parancsot, hogy irány Párizs. De nem adta ki! Miért adná ki ma Putyin?

Miért nem látjuk, hogy a lengyelek, a franciák, a balti államok etetnek bennünket? Orosz fenyegetésről beszélnek, közben a saját felduzzasztott hadseregeiket akarják valahogy hasznosítani?

Miért nem akarjuk megérteni, hogy az ukránok, Zelenszkij hülyít bennünket? Most leváltották Orbánt, a Barátság vezetéket hirtelen megjavult? Miért engedjük, hogy hülyének nézzenek bennünket?

Miért nem értjük, hogy az oroszok az ukránok ellen nem vetnek be atomfegyvert, végül is úgy-ahogy testvérek. De, ha Európából jönnek a katonák? Ha tovább provokálják Oroszországot?

Miért nem látjuk, hogy az Európai Unió vezetői katonai szervezetté akarják változtatni az Európai Uniót? A gazdaság fejlődését csak a háborús célokon keresztül látják, európai hadseregről, európai hadiiparról álmodnak.

Miért nem látjuk, hogy minden magyar kormány, amely egyetért az EU és a NATO mai politikájával, gyakorlatilag a háborút támogatja?

A Fidesz hibái, a tizenhat év kormányzás, a botrányok és sok minden más elhomályosították a látásunkat. Lehet, hogy elhitték a háborús veszélyt, de fontosabb kérdésnek látták Mészáros Lőrinc gazdagodását.

De most? Most nincs Fidesz! Most meg lehet kérdezni, hogy mi lesz a magyar-amerikai katonai egyezményekkel. Nem a buta, és nem is a megvalósult csádi akció a lényeg, hanem Magyarország katonai elkötelezettsége az USA mellett.

Most meg lehet kérdezni, hogy mi célt szolgálnak a magyar hadiipari fejlesztések és azok integrálása a nyugati rendszerekbe. Most, az új hadügyminisztertől meg lehetne kérdezni, hogy végül is ki az ellenség? Kire lőjön a magyar katona?

Most meg lehet kérdezni az új kormányt, merre visznek bennünket? A béke felé vagy a háború felé? De nem szavakat akarunk hallani, hanem tetteket látni.

A kormányokat le lehet váltani, a felelősöket le lehet csukni, a nem hagyományos szexuális orientációt lehet engedni, de mindez nem véd meg bennünket a háborútól.

Nem akarunk szenvedni, nem akarunk háborús inflációt, nem akarunk meghalni! Békét akarunk!

Maradhatunk vakok, de vakságnak ára van! Mondjuk, az életünk!

Mi lesz veled, Szerbia?

Miért rántotta össze Vucic szerb elnök a szerb katonai vezetést április 15-én? Mi lesz Szerbiával? Képes-e továbbra is lavírozni a NATO és Oroszország között vagy Szerbia is felsorakozik az oroszellenes háborúhoz?

Amerikai csapatok Horvátországban

Fotó: twimg.com

Matthew Whitaker, az USA NATO mellett akkreditált nagykövete Horvátországban köszöntötte Andrej Plenkovic miniszterelnöknek, hogy az amerikai csapatok úgy mozoghatnak Horvátországban, mintha otthon lennének. Horvátországból elérhető a többi balkáni ország, és persze Magyarország is.

Világbéke vagy világháború? Nem mindegy?

Fotó: twimg.com

Vajon minek örül ennyire Ursula von der Leyen, EB-főnök és Alexis G. Grynkewich tábornok, a NATO főparancsnoka? Kitört a világbéke, vagy ellenkezőleg, rohanunk a világháborúba?

KÜLFÖLD

Fotó: predsednik.rs

Kallas: Európa győzze le Oroszországot!

Az Európai Unió már az Oroszország elleni szankciók 21. csomagján dolgozik – jelentette be Kaja Kallas, az EU külügyi és biztonságpolitikai főképviselője az uniós vezetők ciprusi informális tanácskozása előtt, egy nappal azután, hogy az EU jóváhagyta a 20. szankciós csomagot. Keményen dolgozunk azon, hogy haladjunk tovább a szankciók 21. csomagjával is – mondta Kallas újságírók előtt. Hozzátette: ezzel azt a világos üzenetet akarják küldeni Oroszországnak, hogy hiába vár arra, hogy az unió feladja. Továbbá azt is egyértelműen jelzik Moszkvának, hogy Ukrajna fontosabb az EU-nak, mint neki, és továbbra is támogatni fogják.

Varsó háborúra készül, és mi?

Fotó: Facebook

Magyar Péter első külföldi útja Varsóba vezet. Jó, ha tudjuk, hogy Tusk lengyel miniszterelnök szerint Oroszország hónapokon belül megtámadhatja Európát. Úgyhogy bele kell húzni, az USA-t és a NATO-t meg kell győzni, az EU-ból pedig katonai szervezetet kell csinálni. Ezzel egyet fog érteni az új magyar kormány?

Az Országház nem „büdös”?

Az új miniszterelnök nem költözik be a Karmelita kolostorba, mert NER- és Orbán-szag van. A képviselők nem teszik be a lábukat a Képviselői Házba, ahol egykor Kádár János dolgozott, pedig az már negyven éve volt. Ilyen alapon az országházat is fel kellene adniuk, hiszen 1950-tól 1990-ig is vörös csillag díszítette a kupolát.

Fotó: parlament.hu

LMBTQ tévécsatorna indul Magyarországon

Fotó: origo.hu

Még meg sem alakult a Tisza-kormány, a változások rohannak előre. A Media1 információi szerint egy homoszexualitás tematikájú lineáris és online tévécsatorna tulajdonosa már be is adta a vonatkozó dokumentumokat a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságra. Mit fognak szólni azok, akik nem örülnek ennek?

Megrótták a vajdasági magyarokat?

Nem lehetett túl barátságos Magyar Péter és Pásztor Bálint, a Vajdasági Magyar Szövetség elnökének találkozója. A Tiszának nem tetszett, hogy a VMSZ a Fidesz oldalára állt a kampányban. Nehéz ügy! A vajdasági magyar is magyar, akárkit is támogat. A VMSZ nem a magyar kormány szerve. A másik oldalon meg a pénzt a budapesti kormány adja. Lehet, hogy a VMSZ ezentúl Tisza-párti lesz?

2026: eskü Szent István koronája előtt

A Mi Hazánk biztosra ment. Ilyen ajánlatot kétharmados többség birtokában sem lehet elutasítani. Az új képviselők a királyi korona előtt esküdjének! Végül is miért ne? A korona ott van, nem kell cipelni, és nem sok egyéb dolog van, amiben az új parlamenti képviselők egyetértenek. Ja, persze, nem ártana tudni, hogy a naptár 2026-ot mutat!

Ki fizette a Tisza révészét?

A Tisza elnökéről már dokumentumfilm is készült „Tavaszi szél” címmel. A filmet rögtön nyugaton is bemutatják. Hát igen! A kormányváltást nem bízták a véletlenre, és a választókra se nagyon. Film, video, tömegpszichózis, népamítás, volt itt minden. Egyszer talán megtudjuk azt is, hogy ki szervezte az egészet és ki fizette a révészt. A magyar népnek ezt is joga lenne tudni.

Sajóbáony: munkáspárti szolidaritási akció

Az SPL Europe sajóbáonyi üzemében a dolgozók négy hónapja nem kapnak bért. A hírek szerint tavaly júliusban még 191-en dolgoztak a cégnél, január végére a társaság hivatalosan is bejelentette a csoportos létszámcsökkenést. A dolgozók éhségstrájkba kezdtek. A dolgozók mellett állt ki a Munkáspárt vármegyei szervezete is. Pappné Suszter Anna vármegyei elnök vezetésével szolidaritásukat fejezték ki a dolgozókkal.

Elbúcsúzott a 28. kongresszuson választott Országos Elnökség

Április 22-én a Munkáspárt Országos Elnöksége megtartotta a 32. kongresszus előtti utolsó ülést. Thürmer Gyula elnök köszönetet mondott az OE tagjainak a közös munkáért. Sok mindent elértünk az elmúlt négy évben, emelte ki. Részesei vagyunk a magyar politikának, van tekintélyünk külföldön. Ugyanakkor tény, hogy sok gonddal küzdünk.

A párt elnöke elismeréssel szólt a Felügyelő Bizottság munkájáról. Kiemelte, hogy Kerecsi László FEB-elnök sokat segített az OE munkájában.

Thürmer Gyula megköszönte az OE ülésre állandó jelleggel meghívott fiatalok, Lisztes Vince, Sallay Márton és Urbin György munkáját.

Az Országos Elnökség köszönetét fejezi ki a Munkáspárt minden tagjának és szervezetének, hogy lelkesedésükkel, munkájukkal segítették a munkát.

Megemlékezés Bejczy Panni elvtársnőről

A párt zuglói alapszervezete április 10-én tartott ülésén megemlékezett nemrégiben elhunyt tagjáról, Bejczy Panniról. Bejczy Panni egész élete során a mozgalmat szolgálta. 17 évesen belépett a Magyar Kommunista Pártba, és végig tagja volt a Magyar Dolgozók Pártjának, a Magyar Szocialista Munkáspártnak és a Magyar Munkáspártnak. A szocializmus alatt számtalan területen hozzájárult a magyar munkásság fejlődéséhez; gondolhatunk akár a KISZ-ben, a Hazafias Népfrontban vagy a pártszervezetben végzett munkájára. 1989-ben meghatározó szerepe volt a Munkáspárt újjászervezésében, különösen a zuglói alapszervezet megalakulásában. Végig kitartott a mozgalom elvei mellett akkor is, amikor mások számításból vagy a nehézségektől való félelemből meghajoltak. Akik ismerték, csak odaadásáról, lelkiismeretességéről és kedvességéről tudnak mesélni, olyan tulajdonságokról, amelyek példaképként szolgálnak valamennyi kommunista számára. Még életének 94. évében is lenyűgözött mindannyiunkat munkabíráásával és a pártfeladatok végrehajtásához való pozitív hozzáállásával. A zuglói alapszervezetnek a párttal együtt tovább kell haladnia a jövőbe, de tagjai sosem fogják elfelejteni eltávozott elvtársnőjüket.

Célunk a dolgozó emberek szolgálata, a nemzet függetlensége és fejlődése

Beszámoló a Munkáspárt 32. kongresszusáról

32. kongresszusát tartotta a Munkáspárt április 25-én a Munkácsy Mihály utcai székházban. A mostani különbözött az szokásos évenkénti fórumoktól, mivel négy év elteltével új vezetést is kellett a párt élére választani.

A hivatalos kezdet előtt Thürmer Gyula köszöntötte Gulyás Jánost, Borsodbóta munkáspárti polgármesterét. Kiemelte, hogy Gulyás János mindig a népet szolgálta. A szocializmus idején Borsodbóta tanácselnökéként, majd az elmúlt évtizedekben polgármesterként dolgozott azért, hogy minden embernek több jusson, legyen tisztességes munkája és megélhetése, felnevelhesse gyermekeit, tisztességes polgára legyen a hazának.

A Munkáspárt elnöke ünnepélyesen átadta tagsági könyvüket az elmúlt időszakban csatlakozott fiatal párttagoknak.

A kongresszus Thürmer Gyula előterjesztésében meghallgatta és elfogadta az Országos

Elnökség beszámolóját és döntött a Munkáspárt további feladatairól.

A kongresszus Karacs Lajosné előterjesztése alapján elfogadta a Munkáspárt 2025. évi pénzügyi beszámolóját és jóváhagyta a 2026. évi pénzügyi tervet és a tagdíjfizetés rendjét.

Elfogadta Kerezsi László előterjesztésében a Felügyelő Bizottság jelentését is.

A 32. kongresszus ismételten Thürmer Gyulát választotta meg egyhangúlag a Munkáspárt elnökének.

Az új elnök előterjesztésében döntött az Országos Elnökség új összetételéről is. Az OE tagjai: Thürmer Gyula, Karacs Lajosné, Bencsik Mihály, Balanyi István, Benyovszky Gábor, Botta Melinda, Frankfurter Zsuzsanna, Hajdu József, Kós Zoltán, Kovács István, Lisztes Vince, Nagy Attila, Szabó Zoltán és Urbin György.

Thürmer Gyula kiemelte, hogy a vezetésnek két fiatal tagja van, Lisztes Vince és Urbin György. Mindketten segítették a vezetés munkáját eddig is. Az OE üléseire a továbbiakban is hívunk meg megfigyelőként fiatal párttagokat.

A Felügyelő Bizottság elnöke ismét Kerezsi László lett. Tagjai: Barabás György, Gál Péter, Holbik Márton és Fléger Tamás.

Hit, elkötelezettség, realista politika

A kongresszuson Thürmer Gyula mondott beszédet a politikai helyzetről, a párt feladatairól. Sokak kérésére a beszédet teljes terjedelemben közöljük.

Tisztelt kongresszus!

Köszöntöm a Munkáspárt kongresszusi küldötteit, a párt minden tagját 32. kongresszusunkon.

Jó látni a régi gárdát, elvtársainkat, akikkel együtt kezdtük közel negyven éve. Emlékeinkben megelevenednek az első nagy csaták, Salgótarjánban, Debrecenben, Jászárokszálláson. Bennünk élnek a fergetes május elsejéink, augusztus huszadikák, a nőnapok és megannyi más.

De öröm látni, hogy itt vannak a fiatalabbak is. Fiatal elvtársaink! Ti ráléptetek egy útra, a mi utunkra. Sok mindent másként élünk meg, másként látunk, de összeköt bennünket a szocializmus eszméje, a dolgozó nép iránti hűségünk. A szocializmushoz sok úton el lehet jutni, de egy biztos: az úton végig kell menni!

Köszöntöm a Belarusz Kommunista Pártot. Meghívtuk őket, örömmel jöttek volna, de az EU nem adott vízumot, nem engedte be őket Magyarország és az EU területére. Félnék tőlük, és nem véletlenül.

Belaruszban egy jobb világot építenek. Olyat, amire az európai kapitalizmus soha nem lesz képes.

Kedves Elvtársak!

Fontos szakaszhatárokhoz érkeztünk.

Először is, ma lejár a Munkáspárt mostani vezetésének mandátuma. Új elnök, új vezetés kell. Ráadásul olyan új, amely járatosabb a világ és a haza dolgaiban, fegyelmezettebb és fiatalabb is, mint a mostani.

Másodszor, lezárjuk a magyar kapitalizmus egy nagy korszakát. Senkinek se legyen illúziója, rendszerváltás 1989–90-ben volt, amikor a szocializmust megbuktatták és helyébe a kapitalizmus lépett. Azóta nem a rendszer változik, legfeljebb az egyes kormányok építik másként.

Az első időben a fő kérdés az, volt, hogy ki tud nagyobbat lopni az állami tulajdonból. Az állami vállalatok, a szövetkezetek olcsó préda volt, csak vigyétek! Vitték is, loptak is! Lopott a magyar, aki jó időben, jó helyen volt.

És lopott a nyugati tőke. A magyar elit átjátszotta vagyont a külföldieknek, azok pedig szemet hunytak a lopás fölött. Akkor nem volt téma a korrupció, meg az európai ügyészség, senki sem bírálta a magyar kormányt.

1994-ben azonban a rendszerváltók majdnem belebuktak. A nép ugyanis kezdett ráébredni, hogy a rendszerváltók elvették a munkájukat, a biztos megélhetést, a jövőt. Kezdték a saját bőrükön érezni, hogy a rendszerváltás nagyobb kárt, nagyobb veszteséget okozott az országnak, mint a második világháború.

A nyugat ekkor olyat tett, amit senki se várt. Visszacsempészték a hatalomba Horn Gyulát. Azt a Horn Gyulát, aki részt vett az 1956-os ellenforradalom leverésében.

Horn tudta, hogy 1956-ért nagyot koppinthatnának a fejére, ezért mindent bevállalt. Horn Gyula kormánya azért kellett a nyugatnak, hogy a magyar társadalmat elaltassák. Itt van a „mi Gyulánk”, ő nem akar nektek rosszat! Hornék minden mozgathatót eladtak, bankokat, kiskereskedelmet, áram- és vízellátást, mindent.

Szép csendesen mentek volna dolgok, ha nem jön a kapitalizmus újabb nagy válsága. Medgyessy Péter és főleg Gyurcsány Ferenc kormányoknak a könnyen mozgatható vagyonból nem maradt semmi. Kivéve az egészségügyet. Megpróbálták eladni a magyar kórházakat. Nem ment!

A társadalom akkor még ellenállt, a Munkáspárt pedig népszavazásra vitte a kérdést. A szocik nem

azért gyűlölnék bennünket, mert mi Kádár János mellett vagyunk, ők meg Nagy Imre hívei. A fő ok az, hogy beleköptünk a levesükbe. Ezt sohasem bocsájtják meg.

2010 fordulatot hozott. Két dolog vált világossá. Az eddigi gyarmati út nem tartható fenn, mert a magyar elit liberális része nem tudja biztosítani a stabilitást. Ha Magyarországon megbukik a kapitalizmus, az magával ránthatja Kelet-Európát.

Világossá vált az is, hogy nem kell a kormányba hozni „álkommunistákat”, ahogyan ez Görögországban a Szirizával történt, nem kell egy nacionalista-fasiszta társaságot hatalomra juttatni, ahogyan ez Ukrajnában végbement.

A magyar tőkésosztály konzervatív része elég erős ahhoz, hogy megvédje a kapitalizmust. A Fidesz-kormány ezt a stabil kapitalizmust biztosította majdnem 16 éven át.

Adott az embereknek, akik örültek a juttatásoknak, és befogták a szájukat. Elvett a nagytőkések profitjából, ők viszont biztosan tudhatták, nem lesz osztályharc és még az elvonás ellenére is a pénzüknél maradnak.

A Fidesz az erősödő nemzeti tőkét képviselte. Nem fogadták el a kapitalizmus klasszikus szabályait, miszerint az erősebb kutya élvezi az életet, meg, hogy a nagy hal megeszi a kis halat. Az EU és a NATO hűséges, de egyenjogú tagjai akartak maradni.

A nyugat túrta egy darabig a különutas magyar politikát. 2022 után azonban alapvető változások mentek végbe.

Először is, a nyugat megindította a háborút Oroszország megsemmisítésre. Itt nem túrték a kilógást, egy-séges front kellett. Emlékeztek, még a semlegességből nagyon is jól élő svédek és finneket is bedarálták a NATO-ba.

Másodszor, megjelent az amerikai Trump extravagáns politikája, amely ismét amerikai világuralmat hirdetett.

Harmadszor, és ez a legfontosabb: nyilvánvaló vált, hogy a kínai sajátosságú szocializmus életképes, fenntartható társadalmi alternatívát jelent a nyugati kapitalizmussal szemben.

Ráadásul, az új szocializmus, az új 21. századi szocializmus mögött a világ második legnagyobb gazdasági hatalma állt. Ez döntő változást jelentett.

A Fidesz elvesztette a mostani választást. Nyilvánvalóan szerepet játszottak az elkövetett hibáik, a téves választási taktika.

De a lényeg nem ez? A Fidesz nem a tiszásokkal szemben vesztette el a háborút. A multinacionális tőkével és az őket megtestesítő EU-val szemben lett vesztes.

A nyugati tőke nem partnert, hanem konkurenciát, sőt ellenséget látott az erősödő magyar tőkésosztályban. A nyugati tőke több területen kiszorult a magyar piacokról. Nagyon komoly aggodalmat váltott ki, amikor a magyar tőkésosztály azzal is megerősítette pozícióit, hogy stratégiai együttműködést alakított ki Kínával és Oroszországgal.

A nemzeti tőkés út sikere a multik európai, sőt világuralmát veszélyeztette. Ezért döntöttek úgy, hogy a „gyarmatok lázadását” le kell törni,

bármilyen áron. Szó se lehet partnerségről, nemzetek Európájáról, meg hasonlóról.

Orbán azt gondolta, hogy a válságok megviselték az EU-t, és a vereségek után az EU kész lesz kiegyezni a magyar tőkével. Nagyjából úgy, ahogy az osztrák arisztokrácia a poroszoktól elszenvedett vereség után 1867-ben kiegyezett a magyar arisztokráciával. De nem ez történik most. A német-francia tőke ezer sebből vérzik, de még nem vérzett el. Sőt!

Mi jön most?

Minden jel arra mutat, hogy a magyar történelem újabb szomorú időszaka következik. Magyarország ismételen az imperialista hatalmak totális irányítása alá kerül. Elvész a nemzeti függetlenség, önrendelkezés. A világtőke eszmei irányítói felszámolják a magyar nemzeti kultúrát, a nyelvet, a szokásainkat. A nyugati tőke európai háborúba, sőt világháborúba sodorhat bennünket.

A magyar történelemből ismerünk példákat: vagy nyílt gyarmati elnyomás, vagy legjobb esetben valamilyen kiegyezés a nyugati feltételek alapján. EU-szabványokat, EU-s irányítást vezetnek be. A magyar gazdaság jó területeit integrálják a nyugati rendszerbe. Az önállóságot biztosító más forrásoktól, Kínától, Oroszországtól pedig elzárják bennünket.

Bizonyos értelemben új Trianon jöhet. Trianonban azonban megaláztak bennünket, de nem vették el a nemzeti értékeket. Most a nemzeti értékek helyett jönnek az európai értékek, a konzervatív nemzeti kultúra helyett a hontalan liberális világfelfogás.

Mire alapozzuk ezeket a feltételezéseket?

A Tisza-kormányt a nyugati tőke juttatta hatalomra. Azért juttatta hatalomra, hogy változtassa meg a Fidesz eddigi politikáját. A Tisza-kormánynak pedig nincs mozgásteret alkudozásra, teljesíteni kell azt, amit elvárnak tőlünk.

Aggodalomra ad okot, hogy ez a kormány a „boszszú-kormány” lesz. A miniszterelnök a Fideszből jött. Pontosan tudja, hogy az árulását nem fogják megbocsájtani. Leszámolni mindennel és mindenkivel a közös múltból.

A kormány a hazugság, a modern manipuláció-kormány. Rendszerváltásról beszélnek, miközben a kapitalizmushoz senki sem nyúl hozzá.

A kormány a vagyontáraelosztás-kormány lesz. Amíg egymástól vesznek el, az ő dolguk. De egész társadalmunkat érinti, ha most elkezdődik az állami vagyon reprivatizációja, külföldieknek történő eladása.

A miniszterelnök nem költözik be a Karmelita kolostorba, a képviselők nem teszik be a lábukat a Képviselői Házba, ahol egykor Kádár János dolgozott. Ilyen alapon az országházat is fel kellene adniuk, hiszen 1950-tól 1990-ig is vörös csillag díszítette a kupolát.

Máris bejelentették, hogy az „ügynökaktákat” nyilvánosságra hozzák. Sok értelme ennek ma már nincs, de a figyelem lekötésére annál inkább alkalmas. Lesz Szivárvány TV is, ahol a homoszexuálisok uralják a teret.

Nem tudjuk, hogy az új kormány mennyire képes elkerülni a társadalmi megrázkódtatást. Nem tudjuk, hogy mit hoz az önkormányzatok és a kormány „együttélése.” Mindez jelentősen befolyásolja majd a politikai küzdelmeket.

A Munkáspártnak semmilyen kapcsolata sincs a Tiszával. Van véleményünk a miniszterelnök személyéről. Elfogadhatatlannak tartjuk a nyugati beavatkozását, mely lehetővé tette a hatalomra jutásukat.

A konkrét politikájukat tanulmányozni fogjuk. Felmérjük, szolgálja-e bármi is az emberek, a nép érdekeit, vagy az egész csak szemfényvesztés.

Kedves Elvtársak!

Lezárul a Munkáspárt és Fidesz közötti viszony egy korszaka is. A két párt sohasem volt szövetségi viszonyban, nem voltak közös jelöltek, nem töltük a Fidesz szekerét.

A Fidesz antikommunista párt. Orbán Viktor és csapata a szocializmus elleni küzdelemben került felszínre. Orbán elég bölcs volt ahhoz, hogy megértse: 1989 óta ugyan hivatalosan tőkés ország vagyunk, de a szocializmus nem tűnt el. Sem Magyarországon, se a világban.

A Fidesz és a polgári körök a 2004-es kórház-privatizáció elleni népszavazás során támogatták a Munkáspártot.

A Munkáspárt kialakította ismert álláspontját: támogatunk mindent, ami a dolgozóknak, a népnek jó, függetlenül attól, hogy kimondja. Nem támogatunk semmit sem, ami árt a dolgozóknak, a népnek, akárki is mondja.

Ezen az alapon támogattuk a szociális intézkedését, az illegális migráció elleni lépéseket, a nemzeti kultúra védelmét és sok minden mást.

Később, üdvözölve a Munkáspárt nemzeti-baloldali jellegének kiállítását, lehetőség nyílt találkozni a fideszes önkormányzatok vezetőivel. Székesfehérváron, Kaposváron, Szolnokon és sok más városban produktív találkozókra került sor. Időről-időre korlátozottan ugyan, de helyet kaptunk a konzervatív médiában.

2022 után a helyzet radikálisan megváltozott. A Munkáspárt szinte teljes médiaelszigeteltségbe került. Jelentősen csökkent helyi fideszes polgármesterekkel való érintkezés is. A konzervatív média teljesen figyelmen kívül hagyta a Munkáspárt és a Békeforum

háborúellenes akcióit, noha ezek nem mondtak ellent a kormány elképzeléseinek.

A Fidesz retorikájában, így a miniszterelnök beszédeiben is mindennaposá vált a „kommunistázás.” Ugyanakkor tény, hogy a Fidesz kormányzása idején nem történtek állami korlátozó lépések a Munkáspárt ellen.

Mi a Fideszt 2,3 millió választójával a magyar politika legszervezettebb erejének, a konzervatív értékrend letéteményesének tekintjük. Nem feledjük, hogy igyekeztek megőrizni Magyarország függetlenségét. Ne feledjük azt sem, hogy nem irodaházakat építettek, mint liberális elődeik, hanem múzeumokat, színházakat, stadionokat, és sok minden mást, ami egy független országot megkülönböztet a gyarmattól.

A Fidesz meghirdette, hogy radikális változtatásokat fognak végrehajtani a pártban. A mi viszonyunkat a változások tanulmányozása után értékelhetjük újra.

Kedves Elvtársak!

Új szakasz kezdődhet a Munkáspárt társadalmi megítélésében és politikai mozgásában. Itt több körülményt érdemes mérlegelni.

Egyrészt, a Fidesz veresége és belső vívódásai miatt növekszik a nemzeti oldal érdeklődése a Munkáspárt iránt. Ezt látjuk abban is, ahogyan a választás után az interneten reagáltak a mi anyagainkra.

Másodszor, változás van az úgynevezett „baloldalon” is. Mi sohasem értettünk egyet ezzel a fogalommal. Miféle baloldal az, amely kiszolgálja a tőkét, ahogyan ezt az MSZP és a DK is tette?

Az MSZP és DK mindig gyűlölt bennünket. Ők a kapitalizmus mellett vannak, mi a kapitalizmus megdöntését akarjuk. De gyűlölnék bennünket azért is, mert tudják, hogy mi tiszta lelkiismerettel nézhetünk a tükörbe.

Új jelenség, hogy a kapitalizmust bíráló, bár alapvetően elfogadó értelmiségi körök elvesztették hitüket az eddigi magukat baloldalinak nevező pártokban. Keresik a nézeteik kinyilvánításának új formáit. Sőt gondolkodnak azon is, hogy milyen pártok lennének alkalmasak a kapitalizmus-kritikus nézetek társadalmi képviselésére.

A Munkáspárt nyitott ilyen gondolkodásra. Megértjük, hogy a kapitalizmus teljes tagadása, a szocializmus, mint megoldás hirdetése zavar sokakat. Mi úgy véljük, hogy azokat a kérdéseket kell keresni,

amelyekben ma hasonló a véleményünk. Az élet bizonyítja majd, hogy tovább lehet-e lépni.

Harmadszor, a Munkáspárt és A Szolidaritás Pártja választási együttműködése alapvetően pozitív volt. A választások után találkoztunk barátainkkal és mindketten látunk lehetőséget a két párt további együttműködésére.

Elvtársak!

Beszéljünk a háborúról! Mi 2022 után számos utcai rendezvényt tartottunk a háború ellen, a béke mellett. Együttműködtünk más szervezetekkel is.

Idővel be kellett látnunk, hogy az emberek többsége nem ismerte fel a háború fenyegetését és nem hajlandó tenni ellene.

A világháború kitörését mi továbbra is reális veszélynek tekintjük.

Először is, az európai tőke Oroszország, majd Kína legyőzését alapvető célnak tekinti. A tét tulajdonképpen a világkapitalizmus fennmaradása.

Másodszor, a nyugat jelentős gazdasági és katonai erőt mozgósított. Ezeket senki sem vonta vissza. A nyomás Oroszországra, Belaruszra, Kínára, Iránra növekedni fog.

Harmadszor, az imperializmus mindent meg fog tenni, hogy felszámolja a szocializmust Kubában és másutt is.

A Munkáspárt a jövőben is kiáll a **Kínai Kommunista Párthoz** fűződő kapcsolatok fejlesztése mellett. Mi egyetértünk azzal, hogy a szocializmushoz minden ország a saját útján jut el. Támogatjuk a kínai sajátosságú szocializmus elméletét és gyakorlatát.

Erősíteni kívánjuk kapcsolatainkat a **Vietnami Kommunista Párttal**. A vietnami sajátosságú szocializmus része a modern szocializmusnak.

Szolidaritásunkat fejezzük ki a **Kubai Kommunista Párttal**. Ugyanakkor nem titkoljuk aggodalmunkat. Sok minden, ami Kubában történik, kísértetiesen hasonlít arra, ami nálunk történt 1988-89-ben. Mi megéltük a szocializmus feladását. Nem kívánjuk másoknak.

A Munkáspárt számára **Oroszország nem egy a világ országai közül, hanem olyan ország, amely közel áll szívünkhöz.** Mi nem feledjük a szovjet nép áldozatát, nem feledjük a felszabadítást.

Elismerjük Oroszország jogát arra, hogy önállóan döntsön saját politikai rendszeréről. Tudjuk, hogy a mai Oroszország az új világrendért folytatott harc fontos szereplője. Az ő sikereikben vagyunk érdekeltek.

Látjuk azt is, hogy Oroszországban jelentős változások mennek végbe. Látjuk az KPRF elleni támadásokat, azokat a kísérleteket, hogy az ideai szeptemberi orosz parlamenti választásokon meggyengítsek őket.

Egyetértünk az Oroszországi Föderáció Kommunista Pártjával abban, hogy az orosz nép számára egyetlen megoldás van: a szocializmus!

Szorosan együttműködünk a **Belarusz Kommunista Párttal**. A belarusz és orosz barátainkkal együttműködve szeretnénk erősíteni Európa keleti és nyugati pártjai közötti kapcsolatokat.

Továbbra is dolgozunk az általunk Róma-Budapest fórumnak nevezett együttműködés fejlesztésén.

A kommunista és munkáspártok évenkénti találkozó-ját olyan „háznak” tekintjük, melyben egy fedél alatt különböző véleményű emberek lakhatnak. Ellenez-zük, hogy bárki kisajátítsa ezt az épületet. Számunkra addig van értelme, amíg sokszínű.

Kedves Elvtársak!

Új fejezet kezdődik a Munkáspárt életében is.

Először is, a magyar tőkésosztály konzervatív erő-it már ismertük. A most hatalomra kerülőket nem ismerjük. Nem sok jót tudunk a módszereikről sem.

Számunkra továbbra is a dolgozó emberek érdeke, a nemzet függetlensége és fejlődése a cél.

Nem fogunk félni, nem fogunk megijedni!

Másodszor, minden korábbinál több fiatal vonunk be a vezetésbe.

Az elmúlt években többen állandó meghívottként voltak jelen az OE ülésein, és tanulták, hogy mit jelent egy országos párt országos vezetésének lenni. Nem volt könnyű nekik megszokni a fegyelmet, a pontosságot, a döntés és végrehajtás kapcsolatát, de megtanulták.

Nekünk az idősebbeknek nem volt könnyű tolerálni a mai generációk szokásait, esetenként életfelfogását. Tanulnunk kell egymástól, a fiatalnak az időstől, de az idősenek a fiatalától is. Ez lesz most a legnagyobb próbatétel.

Harmadszor, a legnagyobb feladatunk a párt építése. Amíg sokan voltunk, elhanyagoltuk. Amikor kevesebben lettünk, sok helyütt nem maradt erőnk.

Értsük meg, elvtársak, hogy nem lehet tovább hátrálni. Ma a többség interneten jelentkezik, felvesszük őket, de nem mindig megoldott a velük való foglalkozás. Változtatni kell!

A helyi szervezeteknek is nyitott szemmel kell járniuk. A Munkáspárt iránt van érdeklődés, keressük meg ezeket az embereket!

Negyedszer, erősíteni kell a párton belüli fegyelmet!

A párttagság három dolgot feltételez. Egy, egyetértés a párt politikájával. Kettő, valamelyik szervezetben dolgozol is. Három, fizeted a tagdíjat. Ha bármelyik elem hiányzik, előbb utóbb elveszítjük az ilyen embereket.

A párt politikájával akkor lehet egyetérteni, ha elolvastuk a párt politikáját. Ha tudatosítottuk önmagunkban és elvtársainkban, hogy mit miért csinálunk.

Kérem a párt minden vezetőjét, tartsák meg és tartassák be a fegyelmet! Elfogadhatatlan, hogy valaki ne olvassa A Szabadságot!

Elfogadhatatlan, hogy valakik kevesebb tagdíjat fizessenek, mint egy szál cigaretta ára.

Elfogadhatatlan, hogy nem jelennek meg a párt rendezvényein. Akkor miért beszélünk szocializmusról meg egyéb nemes eszmékről?

Sokszor elmondtam: nálunk nincs értelme a büntetésnek. Nálunk a példamutatás és a meggyőzés az eszköz. Éljetek mindkettővel!

Ötödször, a Munkáspárt ma a tőkeellenes palettán a legnagyobb, és legszervezettebb erő. Utálhatnak vagy szerethetnek bennünket egyesek, de ez tény.

Mi mindenkivel az együttműködést keressük. Ez a mi felelősségünk.

Azt is tudnunk kell, hogy mi másokra befolyást a meggyőződésünkkel, a szervezettségünkkel, a fegyelmet munkánkkal tudunk gyakorolni.

Elvtársak!

„Az embert el lehet pusztítani, de legyőzni nem lehet soha” – írta Hemingway. Mi, kommunisták is ilyenek vagyunk.

Meg lehet ölni bennünket, meg lehet hurcolni bennünket, de legyőzni nem lehet. A szocializmus bennünk él.

Erősek vagyunk. A mi erőnk a hit, az elkötelezettség, a realista politika, az emberek valóságos problémáinak képviselője.

Ma új harcot kezdünk, ami talán nem a végső, de feltétlenül szükséges ahhoz, hogy nemzetközivé legyen a világ. Holnapra!

Éljen a Munkáspárt!

Éljen a szocializmus!

Éljen a magyar nép!

A kongresszust üdvözölte a Belarusz Kommunista Párt. A Munkáspárt meghívta küldöttségüket a kongresszusra, de az EU hatóságai nem engedélyezték a beutazásukat.

**Thürmer Gyula elvtársnak,
a Magyar Munkáspárt elnökének,
a Magyar Munkáspárt 32. kongresszusa
küldötteinek**

Kedves Elvtársak!

Fogadják a belarusz kommunisták őszinte gratulációját és üdvözetét a Magyar Munkáspárt 32. kongresszusa alkalmából.

A belarusz kommunisták meg vannak győződve arról, hogy magyar elvtársaink, a Magyar Munkáspárt számunkra valóban testvéri párt, igazi harcostársaink, akiknek tekintélye és elismertsége van a nemzetközi kommunista és munkásmozgalomban.

Különösen nagyra értékeljük, hogy pártjuk és elnökük, Thürmer Gyula elvtárs, mindig is kiállt a Nyugat és a Kelet, Európa és Eurázsia más részei közötti kapcsolatok fejlesztéséért, a magyar és a belarusz nép, valamint az államaink közötti együttműködés mellett.

Ez különösen fontos most, amikor közöttünk gyakorlatilag új vasfüggöny emelkedett, amely megakadályozta, hogy személyesen részt vegyünk a kongresszusukon.

Mindazonáltal biztos vagyok benne, hogy ez nem fogja akadályozni további kommunikációnkat és közös tevékenységünket a szocializmus, az igazságosság és a jogosság, a munkavállalók emberi jogainak védelme, valamint a béke és az építkezés érdekében kontinensünkön.

Pártjuk szerepe különösen jelentős most, amikor Magyarország történelmének újabb drámai szakaszát éli át, és úgy tűnik, hogy az imperializmus reakciós erői felülkerekednek, arra törekedve, hogy országukat teljesen felesleges konfliktusokba rángassák bele.

Kommunistaként történelmi optimistáknak kell maradnunk, támaszkodva a haladó marxista-leninista elméletre és a szocialista építkezés gyakorlatára, vala-

mint arra a tudatra, hogy a társadalmi igazságosságot, az egyenlőséget és a békés fejlődést támogatók győzelme elkerülhetetlen, bár ez mindannyiunktól sok erőfeszítést és teljes odaadást igényel.

De biztos vagyok benne, hogy vannak elődjünk, akikre felnézhetünk, akik például mutatnak nekünk a méltó életről és a jogos ügyünkért folytatott küzdelemlről.

Tisztelt elvtársak!

Jelenleg a nemzetközi kommunista és munkásmozgalomnak minden eddiginél nagyobb szüksége van az egységre és a szolidaritásra, és szeretnénk külön kiemelni azt a konstruktív szerepet, amelyet a Magyar Munkáspárt játszik azáltal, hogy részt vesz azokban a nemzetközi szövetségekben és kezdeményezésekben, amelyek valóban az egyesülést, és nem a széthúzást szolgálják.

Mi pedig bízunk abban, hogy pártjaink közötti kapcsolatok még szorosabbá válnak, mivel a Magyar Munkáspárt várhatóan megkapja a megfigyelői státuszt a posztszovjet térség kommunista pártjainak szövetségében.

Biztosítani szeretnénk Önöket arról, hogy mindig örömmel látjuk a magyar elvtársakat Belaruszban.

Tisztelt elnök elvtárs, Önnek és a 32. kongresszus összes küldöttjének sikeres és eredményes munkát, boldogságot és jelentős eredményeket kívánunk elvtársainknak és az egész magyar népnek!

Mély tisztelettel
és kommunista üdvözettel

Szergej Szürankov,
a Belarusz Kommunista Párt
Központi Bizottságának első titkára

Pillanatképek a kongresszusról

Jól sikerült a Munkáspárt 32. kongresszusa. Eldöntöttük, hogy mit csinálunk a jövőben. Új vezetőket is választottunk, új párttagokat is köszöntöttünk és még jól is éreztük magunkat.

